Lietas Nr. C28264515
Lietas arhīva Nr. C-2645-15/13

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 28.oktobrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa
tiesnese A.Buliņa
ar sekretāri D.Onucu-Laicāni
piedaloties prasītājas pārstāvei zvērinātai advokātei Lindai Zaušai un atbildētājam /pers. A/
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. B/ prasībā pret /pers. A/ par uzturlīdzekļu parāda un uzturlīdzekļu piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2015.gada 28.aprīlī /pers. B/ (turpmāk - prasītāja) Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā cēla prasību pret /pers. A/ (turpmāk - atbildētājs) par uzturlīdzekļu parāda un uzturlīdzekļu piedziņu.

[1.1] Prasībā norādīts, ka laulības laikā 2002.gada 31.maijā dzimis dēls /pers. C/ un 2004.gada 12.jūlijā dzimusi /pers. D/.

Laulība starp pusēm tika šķirta pamatojoties uz 2012 gada 30.maijā noslēgto Vienošanos par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām, bērnu uzturlīdzekļiem un kopīgas mantas sadali.

Saskaņā ar Vienošanās 3.3.punktu, vecāki vienojās, ka pēc laulības šķiršanas viņi kopīgi, katrs samērā ar savu mantas stāvokli, uzturēs bērnus, bez tam ņemot vērā Civillikuma 179.panta prasības, atbildētājs līdz laikam, kamēr bērni paši varēs sevi apgādāt, apņēmās maksāt uzturlīdzekļus bērnu uzturam Ls 60,00 apmērā mēnesī katram bērnam, kopā Ls 120,00 mēnesī.

Vienošanās 3.4.punktā noteikts, ka gadījumā, ja valstī noteiktais minimālais uzturlīdzekļu apmērs pārsniedz vienošanās norādīto uzturlīdzekļu apmēru, atbildētājs apņemas maksāt valstī noteikto uzturlīdzekļu apmēru.

Laika posmā no vienošanās noslēgšanas brīža un līdz prasības pieteikuma sagatavošanas brīdim atbildētājam bija pienākums maksāt prasītājai uzturlīdzekļus bērnu uzturam pavisam kopā 6 412 *euro* apmērā. Atbildētājs šo pienākumu ir izpildījis daļēji un ir veicis maksājumus vien 5 427 *euro* apmērā. Savukārt atbildētāja nesamaksāto uzturlīdzekļu parāds ir 985 *euro*. Prasības pieteikumā norādīts detalizēts aprēķins (*lietas 4.-5.lapa*).

Kopš prasītāja un atbildētājs uzsāka dzīvot šķirti, kopīgi bērni atrodas prasītājas ikdienas aizgādībā un prasītāja rūpējas par bērnu uzturēšanu. Atbildētājs pienācīgi nepilda ar vienošanos uzņemtos pienākumu un nemaksā prasītājai pat noligtos uzturlīdzekļus, kas ir daudz mazāki nekā valstī pašreiz noteiktie minimālie uzturlīdzekļi bērna uzturam.

[1.2] Prasība pamatota ar Civillikuma 177.pantu, 178.pantu, 1791.pantu, 1587.pantu, 1590.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665 "Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" un Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam".

[1.3] Prasītāja lūdz tiesu piedzīt uzturlīdzekļu parādu 985 *euro*. Bez tam, lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus dēla /pers. C/ uzturam un meitas /pers. D/ uzturam LR Ministru kabineta noteiktajā minimālajā bērna uzturlīdzekļu apmērā, līdz laikam, kamēr bērni paši varēs sevi apgādāt, kā arī lūdz noteikt nekavējošu sprieduma izpildi daļā par uzturlīdzekļu piedziņu.

[2] 2015.gada 15.jūnijā /pers. A/ tiesā iesniedzis rakstveida paskaidrojumus, kuros norāda, ka prasību par uzturlīdzekļu parāda piedziņu atzīst daļēji 797,00 *euro* apmērā.

Paskaidrojumos norādīts, ka prasītājas norādītie maksājumi nesakrīt ar veiktajiem maksājumiem, jo laika posmā no 2015.gada janvāra līdz 2015.gada 27.aprīlim atbildētājs veicis maksājumus 700 *euro* apmērā.

Atbildētājs nezināja par minimālo uzturlīdzekļu palielinājumu, kā arī prasītāja viņam par uzturlīdzekļu apmēru nav paziņojusi, līdz ar to maksājumi netika veikti atbilstoši noteiktajam minimālajam uzturlīdzekļu apjomam.

Atbildētājam sākumā veikt alimentu maksājumus sagādāja grūtības, jo saņēma minimālus ienākumus un, lai veikt maksājumus, izmantoja kredītu. Par neveikto maksājumu 2013.gada augustā starp pusēm bija mutiska vienošanās. Bez tam, papildus uzturlīdzekļu maksājumiem piedalījies arī bērnu daļēju ikdienas tēriņu segšanā.

Atbildētājs veicis maksājumu pārrēķinu, rezultātā ieguva parāda summu 797 *euro*, kur lielāko daļu sastāda starpība starp valstī noteikto minimumu un vienošanās noteikto maksājumu summu, un ir pieskaitīti 2015.gada maija un jūnija mēneši, kurus prasītāja savā prasībā nebija norādījusi. Paskaidrojumos norādīts detalizēts aprēķins (*lietas 34.lapa*).

Atbildētājs norāda, ka visu maksājumu vienā reizē pašlaik nevar samaksāt, jo viņam nav tādu līdzekļu. Līdz ar to piedāvā veikt izlīdzinošu apmaksas grafiku, atbilstoši atbildētāja pašreizējām finansiālajām iespējām. Papildus norāda, ka viņam nebija mērķa izvairīties no uzturlīdzekļu maksāšanas.

[3] Tiesas sēdē prasītājas pārstāve samazināja piedzenamo uzturlīdzekļu parāda summu līdz 699,00 *euro* apmērā par periodu no 2012.gada 1.jūnija līdz 2015.gada 27.aprīlim, ko apliecināja ar savu parakstu Tiesas sēdes protokola pielikumā Nr.1. Tiesas sēdē prasītājas pārstāve prasību par uzturlīdzekļu piedziņu uzturēja pilnā apmērā. Paskaidrojumus sniedza atbilstoši prasības pieteikuma un tā grozījumu saturam.

[4] Tiesas sēdē atbildētājs atzina pilnā apmērā prasību par uzturlīdzekļu parāda un uzturlīdzekļu piedziņu minimālā apmērā, ko apliecināja ar savu parakstu Tiesas sēdes protokola pielikumā Nr.1, proti, atzina, ka nav samaksājis uzturlīdzekļus.

M o t ī v u d a ļ a

[5] Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot un novērtējot tos kopsakarā ar pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība par uzturlīdzekļu un uzturlīdzekļu parāda piedziņu ir pamatota un apmierināma turpmāk norādītu apsvērumu dēļ.

[6] Tiesa konstatē, ka /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, ir viena un tā pati persona (*lietas 19.lapa*).

[7] Lietā nav strīda, ka prasītāja un atbildētājs ir /pers. C/ un /pers. D/ vecāki *(lietas 7.-8.lapa).*

[8] Lietā nav strīda par to, nepilngadīgā /pers. C/ un nepilngadīgās /pers. D/ ikdienas aprūpi un uzraudzību realizē bērna māte – prasītāja /pers. B/, bet nepilngadīgā /pers. C/ un nepilngadīgās /pers. D/ tēvam atbildētājam /pers. A/ ir jāpiedalās bērnu uzturēšanā un jāsniedz uzturlīdzekļi bērnu uzturēšanai.

[9] No lietas materiāliem redzams, ka 2012.gada 30.maijā starp prasītāju un atbildētāju noslēgta Vienošanās par kopīgo nepilngadīgo bērnu aizgādību, saskarsmes tiesībām, bērnu uzturlīdzekļiem un kopīgas mantas sadali (turpmāk tekstā – Vienošanās), kuras 3.3.punktā puses vienojušās, ka pēc laulības šķiršanas viņi kopīgi, katrs samērā ar savu mantas stāvokli, uzturēs bērnus, bez tam ņemot vērā Civillikuma 179.panta prasības, vīrs /pers. A/ līdz laikam, kamēr bērni paši varēs sevi apgādāt, apņemas maksāt uzturlīdzekļus bērnu uzturam Ls 60,00 apmērā mēnesī katram bērnam, kopā Ls 120,00 mēnesī.

Vienošanās 3.4.punktā noteikts, ka gadījumā, ja valstī noteiktais minimālais uzturlīdzekļu apmērs pārsniedz vienošanās norādīto uzturlīdzekļu apmēru, vīrs /pers. A/ apņemas maksāt valstī noteikto uzturlīdzekļu apmēru *(lietas 10.-11.lapa).*

[10] Lietā nodibināts, ka pušu 2001.gada 28.jūlijā noslēgtā laulība ir šķirta 2012.gada 29.jūnijā (*lietas 9.lapa*).

[11] Civillikuma normas neaizliedz vecākiem jebkādā veidā vienoties par materiālās palīdzības nodrošināšanu bērna audzināšanai un tas nav pretrunā ar Latvijas Republikas Bērnu tiesību aizsardzības likuma normām un ANO Bērnu tiesību konvencijas normām.

Saskaņā ar Civillikuma 1511.pantu līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu. Līgums šaurākā, šeit pieņemtā nozīmē ir vairāku personu savstarpējs ar vienošanos pamatots gribas izteikums, kura mērķis ir nodibināt saistību tiesību (1401.p.). Saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu Līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu tikai tad, kad starp līdzējiem ir notikusi pilnīga vienošanās par darījuma būtiskām sastāvdaļām (1470.p.), ar nolūku savstarpēji saistīties. Vienošanās aktam, kas noslēgts starp pusēm, ir tiesiska nozīme un tas rada saistību, kas jāpilda atbilstoši Civillikuma 1587.pantam, kurš paredz, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

[12] Kā redzams no lietas materiāliem un tiesas sēdē sniegtajiem prasītājas pārstāves un atbildētāja paskaidrojumiem, atbildētājs pušu vienošanos nepilda kopš 2012.gada jūnija, līdz ar to uzturlīdzekļu parāds, ieskaitot daļu uzturlīdzekļu parāda segšanu, uz lietas izskatīšanas dienu sastāda 699,00 *euro*.

[13] Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbildētājs prasītājas norādītos faktus, ka viņš nav pildījis savas saistības un nav veicis uzturlīdzekļu ikmēneša maksājumus nepilngadīgā /pers. C/ un nepilngadīgās /pers. D/ uzturam saskaņā ar pušu noslēgto Vienošanos, nav apstrīdējis, pretēji atbildētājs savos paskaidrojumos un tiesas sēdēs atzina savas saistības nepildīšanu un izveidojušos parādu, ko atbildētājs apliecināja ar savu parakstu tiesas sēdes protokola Pielikumā Nr.1. Tiesas sēdē norādīto uzturlīdzekļu parāda apmēru nav apstrīdējis, līdz ar ko tiesai nav pamata to apšaubīt.

[14] Pamatojoties uz augstākminēto tiesa secina, ka ir pamats prasību daļā par uzturlīdzekļu parāda piedziņu apmierināt un piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai dēla /pers. C/ un meitas /pers. D/ uzturam izveidojušos uzturlīdzekļu parādu 699,00 *euro* apmērā.

[15] Prasītājas pārstāve tiesas sēdē lūdza piedzīt no atbildētāja bērnu uzturam uzturlīdzekļus katram 108,00 *euro* apmērā, proti, Ministru kabineta noteiktajā minimālajā apmērā, tādēļ tiesa uzskata, ka nav izvērtējams pušu mantiskais stāvoklis, jo minimālie uzturlīdzekļi ir maksājami neatkarīgi no vecāku mantas stāvokļa.

[16] No lietas materiāliem secināms, ka pušu noslēgtā vienošanās nenodrošina efektīvu tiesisko aizsardzību bērnu tiesībām uz uzturlīdzekļu saņemšanu bērnu uzturam. Proti, neskatoties uz to, ka Vienošanās 3.4.punktā noteikts, ka gadījumā, ja valstī noteiktais minimālais uzturlīdzekļu apmērs pārsniedz vienošanās norādīto uzturlīdzekļu apmēru, atbildētājs apņemas maksāt valstī noteikto uzturlīdzekļu apmēru, atbildētājs savu pienākumu nav pildījis, aizbildinoties, ka nav zinājis, ka valstī noteiktais minimālais uzturlīdzekļu apmērs ir paaugstinājies.

[17] Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 24.oktobrī lietā Nr.SKC -729 un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 27.oktobrī lietā Nr.SKC -1126/2010 ir atzinis, ka vienošanās starp vecākiem notiek tikai par maksājumu apmēru, jo pienākums maksāt un tiesības saņemt līdzekļus bērnu uzturam ir reglamentēts likumā.

Tas nozīmē, ja prasība celta, lai aizstāvētu no likuma izritošās bērnu tiesības saņemt uzturlīdzekļu no vecāka, nav nepieciešams apstrīdēt noslēgto vienošanos. Šāda vienošanās neliedz ar likumu pamatoto vecāka pienākumu par uzturlīdzekļu maksāšanu noteikt ar tiesas spriedumu.

Ņemot vērā to, ka atbildētājs pilnā apmērā nav pildījis saistības samaksāt uzturlīdzekļus bērniem, tiesa uzskata par iespējamu piedzīt uzturlīdzekļus uz likuma pamata.

[18] Civillikuma 179.panta pirmā un otrā daļa noteic, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Saskaņā ar Civillikuma 177.panta ceturto daļu bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmā daļa nosaka, ka bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina viņa pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

[18.1] No augstāk minētam tiesību normām nepārprotami secināms, ka jebkurā gadījumā bērna intereses prevalē par vecāku interesēm un abiem vecākiem ir pienākums nodrošināt savu bērnu ar pienācīgu uzturu, medicīnisko aprūpi, mājokli, attīstīt bērna fiziskās un intelektuālās spējās. Pie tam šādi pienākumi vecākiem būtu jārealizē pret katru savu bērnu vienādi, neatkarīgi no tā vai bērns dzīvo kopā ar vecāku vai atsevišķi.

[19] Uzturlīdzekļu sniegšanas pienākums primāri saistīts ar vecāku mantas stāvokli un šim stāvoklim atbilstošu bērna nodrošinājumu, lai, nosakot uzturlīdzekļa apmēru, maksimāli tiktu nodrošinātas bērna intereses. Likumdevējs nav ierobežojis nosakāmo uzturlīdzekļu apjomu, izņemot minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam.

[20] Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" nosaka, ka 2.punkts noteic, ka

katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

[20.1] Saskaņā ar Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumiem Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" (ar 02.12.2014. grozījumiem) minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros līdz 2014.gada 31.decembrim bija 320 *euro* un sākot no 2015.gada 1.janvāra ir 360 *euro* mēnesī, tādejādi minimālais uzturlīdzekļu apmērs bērnam līdz 7 gadu vecuma sastāda 90,00 *euro* ik mēnesi, bet virs 7 gadu vecuma 108,00 *euro* ik mēnesi.

[21] Lai gan 2012.gada 30.maija pušu starpā tika noslēgta vienošanās, kas rada saistības, kuras atbilstoši Civillikuma 1587.pantam atbildētājam ir jāpilda, kamēr vienošanās netiks grozīta, pusēm savstarpēji vienojoties, vai arī tiesas ceļā, tiesa konkrētajā gadījumā atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestās daļas prasībām ņem vērā Augstākās tiesas judikatūrā (sk., piemēram, Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2014.gada 30.septembra spriedumu lietā Nr.SKC-2407-14) nostiprināto atziņu, ka bērna vecāku noslēgtā vienošanās par uzturlīdzekļiem, kas turklāt nenodrošina efektīvu tiesisko aizsardzību bērna tiesībām uz uzturlīdzekļu saņemšanu, neliedz ar likumu pamatoto vecāka pienākumu par uzturlīdzekļu maksāšanu noteikt ar tiesas spriedumu.

Turklāt, pēc tiesas ieskata, uzturlīdzekļu apmēra noteikšana ar tiesas spriedumu ir arī vērsta uz to, lai nepieļautu situāciju, ka viena puse var nemaksāt uzturlīdzekļus vai maksāt tos nepietiekamā apmērā, jo abiem vecākiem jāsedz ar bērna uzturēšanu saistītie izdevumi tādā apmērā, kāds faktiski ir nepieciešami bērna, bet, ja mantiskais stāvoklis to neļauj- vismaz valstī noteiktajā minimālajā apmērā.

Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai meitas /pers. D/ uzturam ik mēnesi piedzenami uzturlīdzekļi 108,00 *euro* apmērā un dēla /pers. C/ uzturam piedzenami uzturlīdzekļu 108,00 *euro* mēnesī, bet ne mazāk par valstī noteikto minimālo apmēru saskaņā ar spēkā esošo likumdošanu.

Turklāt atbildētājs prasību atzina pilnībā, ko atbildētājs apliecināja ar savu parakstu tiesas sēdes protokola Pielikumā Nr.2.

[21.1] Tiesa, saskaņā ar Civillikuma 179.pantu, atzīst, ka no atbildētāja piedzenami uzturlīdzekļi bērnam Ministru kabineta noteiktajā minimālo uzturlīdzekļu apmērā, to apmēru nosakot procentuālā attiecībā. Palielinoties, vai samazinoties valstī noteiktajai minimālai mēneša darba algai, piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs palielināms vai samazināms proporcionāli minimālās mēneša darba algas apmēram.

Ievērojot Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 7.janvāra sprieduma lietā SKC-1478/2015 paustās atziņas uzturlīdzekļi bērna labā no atbildētājas piedzenami līdz laikam, kamēr bērns pats spēs sevi apgādāt. Ja pēc pilngadības sasniegšanas bērns vēlas saņemt uzturlīdzekļus pats, viņš ir tiesīgs celt tiesā attiecīgu prasību, lūdzot pārtraukt iepriekš ar tiesas spriedumu noteikto uzturlīdzekļu piedziņu par labu vecākam.

[22] Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augustā lietā Nr.SKC -556 ir atzinis, ka iztulkojot Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, prasības par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Lai arī prasītāja prasības pieteikumā un prasītājas pārstāve tiesas sēdē nav norādījuši termiņu no kura būtu piedzenami uzturlīdzekļi, tiesa uzskata, ka nav pamats atkāpties no minētās atziņas un ievērojot bērna intereses uzturlīdzekļi piedzenami no prasības celšanas brīža, t.i., 2015.gada 28.aprīļa, sprieduma izpildē ieskaitot tās summas, kādas atbildētājs samaksājis bērnu uzturam kopš 2015.gada 28.aprīļa.

[23] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Tā kā prasītājs no tiesas izdevumu samaksas šajā lietā ir atbrīvots uz Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkta pamata, tiesas izdevumi ir piedzenami valsts ienākumos no atbildētāja.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktu prasības summa prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu ir maksājamu kopsumma par vienu gadu. Maksājumu kopsumma par vienu gadu konkrētajā lietā ir 3291 *euro* (uzturlīdzekļu parāds 699,00 *euro* + uzturlīdzekļi 2592 *euro* (uzturlīdzekļi par gadu (108 *euro* x 12 *mēneši*) + (108 *euro* x 12 mēneši)).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta (b) apakšpunktu valsts nodeva no 2135 *euro* līdz 7114 *euro,* 320,10 *euro* plus 4 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 2134 *euro.* Tādējādi no atbildētāja valsts labā piedzenama valsts nodeva 366,38 *euro*.

Tiesa izskaidro, ja persona sava mantiskā stāvokļa dēļ tiesas noteikto valsts nodevu nevar nomaksāt likumā noteiktajā termiņā, tad tā saskaņā ar Civilprocesa likuma 206.panta pirmo daļu var pieteikt tiesā lūgumu pieņemt lēmumu par sprieduma izpildīšanas atlikšanu vai sadalīšanu termiņos, kā arī par tā izpildes veida un kārtības grozīšanu.

[23.1] Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punkts nosaka, ka ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.pantu no atbildētāja valsts labā piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 17,38 *euro* apmērā (*lietas 2.lapa*).

[24] Prasītājas pārstāve lūdza tiesu piedzīt no atbildētāja izdevumus par advokāta palīdzu 615,10 *euro* apmērā.

No lietas materiālos esoša zvērinātas advokātes Lindas Zaušas 2015.gada 28.jūlija kvīts VA Nr.022409 redzams, ka prasītājai radušies izdevumi sakarā ar zvērinātas advokātes sniegtajiem pakalpojumiem 615,10 *euro* apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļa 1.punkta a) apakšpunktam atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas. Minētā panta ceturtā daļa noteic, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Atbilstoši minētā likuma 35.panta pirmās daļas 1.punktam un 3.punktam, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu prasības summa ir maksājumu kopsumma par vienu gadu, prasībās par naudas piedziņu prasības summa ir piedzenamā summa, šajā gadījumā 3291 *euro.* Tiesa uzskata, ka šīs summa ir uzskatāma par prasības apmierināto daļu, no kuras aprēķināms ar lietas vešanu saistīto izdevumu apmērs.

/pers. B/ izdevumi advokāta palīdzības samaksai veido 615,10 *euro*. Ievērojot citētās likuma normas, no atbildētāja par labu /pers. B/ ir piedzenama advokāta palīdzības samaksa 493,65 *euro* apmērā.

[25] Atbilstoši Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktam, apmierināms ir prasītājas lūgums par nekavējošu sprieduma izpildi daļā par uzturlīdzekļu piedziņu, bet pārējā sprieduma daļā atbildētājam saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]panta nosacījumiem nosakāms termiņš labprātīgai sprieduma izpildei.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 189.-195., 204.[1], 205., 223., 242., pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

apmierināt /pers. B/ prasību par uzturlīdzekļu parāda un uzturlīdzekļu piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļu parādu 699,00 *euro* (seši simti deviņdesmit deviņi *euro* un 00 centi) apmērā par laika posmu no 2012.gada 1.jūnija līdz 2015.gada 27.aprīlim, pārskaitot tos uz /pers. B/ norēķinu kontu banka nosaukums, konts.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļus /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 108,00 *euro* (viens simts astoņi *euro* un 00 centi) mēnesī, bet ne mazāk kā noteikts Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumos Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", sākot no 2015.gada 28.aprīļa līdz laikam, kamēr bērns pats spēs savi apgādāt, pārskaitot tos uz /pers. B/ norēķinu kontu banka nosaukums, konts. Sprieduma izpildē ieskaitīt tās summas, kādas atbildētājs samaksājis bērna uzturam kopš 2015.gada 28.aprīļa

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, /pers. B/, personas kods /personas kods/, labā uzturlīdzekļus /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam 108,00 *euro* (viens simts astoņi *euro* un 00 centi) mēnesī, bet ne mazāk kā noteikt Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumos Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", sākot no 2015.gada 28.aprīļa līdz laikam, kamēr bērns pats spēs savi apgādāt, pārskaitot tos uz /pers. B/ norēķinu kontu banka nosaukums, konts. Sprieduma izpildē ieskaitīt tās summas, kādas atbildētājs samaksājis bērna uzturam kopš 2015.gada 28.aprīļa.

Noteikt, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 493,65 *euro* (četri simti deviņdesmit trīs *euro* un 65centi).

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos valsts nodevu 366,38 *euro* (trīs simti sešdesmit seši *euro* un 38 centi).

<u>Valsts nodeva jāmaksā</u>:

Saņēmējs	Valsts kase
Reģistrācijas	Nr. 90000050138
Konta Nr.	LV55TREL1060190911200
Saņēmēja iestāde	Valsts kase
BIC kods	TRELLV22
Maksājuma mērķis	valsts nodeva civillietā Nr.C28264515.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 17,38 *euro* (septiņpadsmit *euro* un 38 centi).

<u>Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi jāmaksā</u>:

Saņēmējs	Tiesu administrācija
Reģistrācijas	Nr.90001672316
Konta Nr.	LV51TREL2190458019000
Saņēmēja iestāde	Valsts kase
BIC kods	TRELLV22

Maksājuma mērķis 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C28264515.

Valsts labā veiktā maksājuma apliecinošs dokumenta oriģināls nekavējoties iesniedzams tiesas kancelejā Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, 110.kabinetā.

Noteikt, ka spriedums daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties.

Pārējā sprieduma daļā noteikt /pers. A/, personas kods /personas kods/, sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Tiesnese A.Buliņa